

det Spørgsmaal her i Aften, tror jeg, jeg kan forsikre ham om, at jeg fuldt ud selv overser Rækkevidden heraf, og jeg er ganske vis paa, at en Tale som den, jeg har holdt i Aften, tværtimod kun kan gavne os overfor de tyske Forhandlinger; det synes jeg maa være ganske indlysende. Derimod vil en Tale som den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup fører — efter Sigende til Gavn for Landbruget — være til ubodelig Skade baade for Landbruget og for Landet som Helhed.

Jeg har ikke rejst Stridsspørgsmaalet om en aktiv Handelspolitik, som det ærede Medlem Hr. Brorsen nævnte, men jeg har rejst Spørgsmaalet om — jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — en mere bevægelig, en mere adræt Handelspolitik. Jeg har udstrakt Haanden og sagt, at andre kan kalde det, hvad de vil, men vi maa komme fra det stivnede System over til et letbevægeligt, som svarer til de Forhold, der møder os udefra.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var inde paa den gamle Traver „Øje for Øje, Tand for Tand“; det har vi jo diskuteret for mange Aar siden, og det skulde vi hellere lade ligge. Det ærede Medlem var bekymret over, at i Norge havde Landbruget indgaaet en Alliance med Industrien. Det er noget, som jeg før har sagt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er Agrar i Danmark og Forbruger i Norge og Tyskland, og det er ikke let at finde ud af. De norske Landbrugere har deres Politik, og den fører de maalbevidst, og de er vist nok ganske ligeglade, om det ærede Medlem Hr. Pinstrup fra sit Synspunkt synes, at det er forkert eller ej. Det er norsk Agrarpolitik, ligesom de tyske Agrarer fører deres Politik, og den er probat. Naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup sluttelig sagde, at jeg ikke kunde ændre det danske Landbrugs Toldpolitik, saa nærer jeg heller ikke saa store Forhaabninger; jeg haaber, at min Tale maa vise, at jeg har været tilpas beskeden. Men der er et Ord, der siger, naar noget ikke gøres frivilligt, at: „ellers kommer Tysken og hjælper en dermed“.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: At de norske Landbrugere fører deres Politik og de tyske deres, det er rigtigt; men det er en helt anden Politik, end vi har ført i det danske Landbrug. Men at min Tale skulde gøre Skade, det tror jeg ikke, at det ærede Medlem forstaar at bedømme. Fra Landbrugets ansvarlige Organisationer er der for længst rettet Henvendelse om at optage en Forhandling med den tyske Regering om de høje Toldsatser og se at faa dem nedsat. Er det da Meningen fra det ærede Medlem Hr. Drachmanns Side at sige: Vi er rede fra Industriens Side til at bringe Ofre, for at Hestetolden og Kødtolden kan nedsættes? Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at vi vil ingenting. Vi har opfordret Regeringen til at tage en Forhandling op, og mere er der vel ikke at gøre i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott har Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at det er jo ikke nok for Landbrugsorganisationerne — som for øvrigt for det samlede Venstre og det konservative Folkeparti — at kræve Handling af Regeringen; naar man kræver Handling med Hensyn til Tysklands Hestetold og andre mindre venlige Handlinger fra Tysklands Side, maa man ogsaa være med til at gaa de Veje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremsatte en Udtalelse, der er saa overmaade karakteristisk for hele det Syn, han kæmper for, og det er den, at vor Anskuelse „er fæstnet gennem Menneskealdre“ (*Pinholt:* Paa den gode Erfaring). Ja, den er fæstnet gennem Menneskealdre, det synes at genere, at jeg understreger det Udtryk. Jeg forstaar for saa vidt godt, at det generer lidt, thi dette er Udtryk for en Konservatisme i slettest mulige Forstand, det er den, det ærede Medlem Hr. Pinstrup i dette Øjeblik repræsenterer, netop en Konservatisme i slettest mulige Forstand,